

delsen af denne Regel. Jeg tror derfor, det vilde være heldigt, om der gaves bestemte Regler i denne Henseende, enten det nu kunde ske her ved Loven om Fattigforsørgelse, eller det skal ske ved særlig Lov, det vil jeg ganske lade staa hen, men jeg anser det for rigtig, at der var fuldgældige Regler i denne Henseende, ligesom det ogsaa i flere andre Henseender kunde have sin Betydning at have det fuldstændig klaret, hvad der betragtes som virkelig Fattighjælp, og hvad ikke. I de aller væsentligste Henseender kan jeg slutte mig til Bestemmelserne i dette Lovforslag, og jeg erkjender, at det vilde være et meget stort Fremstrid, hvis det kunde lykkes i en nær Fremtid at faae det gennemført som Lov, idet det navnlig for Fattigbestyrrelserne vilde have stor Betydning, naar de kunde have alle Lovbestemmelser, der vedrøre Fattigvæsenet, samlede i een Lov. Det er jo som bekendt for en væsentlig Del vægmand, der benytte Loven, og for dem er det slet ikke nogen let Sag med den i Grunden meget indviklede Fattiglovgivning, vi for Tiden have, at finde ud af alle de Bestemmelser, der vedrøre dette Væsen. Derfor alene af den Grund maatte man meget ønske, at det lykkedes i en nær Fremtid at faae dette Lovforslag vedtaget, faae det gjort til Lov. Jeg vil derfor haabe, at man fra alle Sider vil bestræbe sig for dette, jeg er vis paa, at det er en af de Love, der vilde blive modtagne med Taknemmelighed af Mange omkring i Landet, da navnlig af de kommunale Raad; men jeg tror ogsaa, at selve de Fattige, der skulle forsynes efter de her udstillede Regler, vilde finde sig vel herved. Der er endnu en Bestemmelse, som jeg forglemt at berøre med Hensyn til Forsørgelsesmaaden af de Fattige. Saaledes som det er foreslaaet her i Lovforslaget skulle de jo forsynes enten i Hjemmet, naar det er Familier, eller ogsaa indbringes i Pleje, naar det er enkelte gamle Personer eller Børn, eller ogsaa i Fattiggaarde. Jeg finder, at denne Deling af Forsørgelsen er fuldstændig baade naturlig og rigtig, og det er den Maade, hvorved det er muligt at sondre mellem de mere værdige Trængende og de mindre værdige Trængende, men der er i denne Henseende opstaaet en stor Uanskelighed ved de mange Fattiggaarde, der nu ere oprettede, og hvor man til Exempel i mindre Kommuner har saadanne Anstalter, er det næsten nødvendigt for dem at have alle deres Fattige anbragte i disse, da det ellers bliver for kostbart at forsyne dem dels der og dels udenfor. Det er som sagt en Uanskelighed, der er indtruffet i de senere Aar, og jeg maa tilstaa,

jeg er ikke nogen varm Ven af Fattiggaarde, jeg har aldrig anset Forsørgelsen paa disse for nogen just heldig Maade at forsyne Fattige paa. Der kan jo være Omstændigheder, som kunne gjøre det nødvendigt, men det har forekommet mig, at naar man vilde gaa ind paa den Vej, var det bedre, at man havde slaet sig sammen i større Kredse og saa anbringe dem der, man fandt det nødvendigt at forsyne paa saadanne Steder. — Der er her i Lovforslaget ogsaa en Bestemmelse om, at der i hvert Amt inden 5 Aar skal oprettes en Tvangsarbejdsanstalt. Jeg er tilbøjelig til at mene, at det ikke vilde være nødvendigt for hvert Amt at have en saadan Anstalt, og jeg vilde derfor ogsaa antage, at der kan gives Amtene Frihed til enten at slaa sig sammen muligvis to eller flere om Oprettelse af Tvangsarbejdsanstalter. Thi at have saadanne Anstalter, naar de kun besøges af meget faa, bliver en meget kostbar Ting, og saa var man der inde paa samme Vej, som man er med de sognekommunale Anstalter, hvoraf man efter min Mening har altfor mange; det kan ogsaa paa sine Steder gjøre, at man ikke viser den Humanitet overfor de virkelig værdige Trængende, som i alle Henseender var ønsket. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger idet jeg udtaler Haabet om, at det maa lykkes at faae dette Lovforslag behandlet og gjort til Lov i en nær Fremtid, da der virkelig er en alvorlig Trang dertil og det, saavidt det kan skjønnes, ikke er store Uoverensstemmelser paa Opsattelsen af de forskellige Bestemmelser deri.

Sansen (Esbørg Amts 2den Valgkreds): Det er kun nogle ganske faa Bemærkninger, der enten ikke ere gjorte, eller som man i det Mindste kun let har rørt ved, som jeg agter at fremsætte. Den Tale, som i Gaar begyndte denne Forhandling, yttrede ved Omtaalen af § 2, at han meget vel kunde gaa med til ved Forsørgelsespligten at stille Mand og Hustru lige, saa at de ligeoverfor hinanden havde den samme Forsørgelsespligt. Jeg deler fuldstændig denne Opsattelse, og jeg har ikke de Betæneligheder, som det forekommer mig, at det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (H. Jensen) havde paa dette Punkt. Som bekendt gaar det jo igjennem vårt Samfund en Bestræbelse for at stille de to Køn lige i Samfundet. Det er en Bestræbelse, som en Del Samfundsmedlemmer overlegent se ned paa og ofte søge at gjøre Væier med, men hvorledes man end ser paa Sagen, er jeg overbevist om, at det vil gaa her som i andre Lande; man bliver nødt til at respektere